

Samtidig er det således med Nicetraktaten, at kommissærposten for et land forsvinder, når EU-kredsen kommer op på 27. Det bliver således, at man ikke længere, efter der er 27 lande i EU, hvis vi når dertil, kan regne med, at hvert land og herunder Danmark har en fast kommissær. Men samtidig fastholder man Kommissionen som det eneste organ i EU, der kan stille forslag. Det vil sige, at man bevarer initiativretten hos Kommissionen, samtidig med at man laver en model, hvorefter Danmark altså ikke kan regne med altid at have en kommissær.

Endelig skal jeg sige, at der er en masse områder, 39 i alt, hvor man går fra enstemmighed til flertal. Vi mener i Dansk Folkeparti, at det er en markant afgivelse af suveræniteten, der her finder sted. Derfor finder vi også rent principielt, at Nicetraktaten alene burde gennemføres gennem en folkeafstemning.

Vi har desværre noteret os, at et stort flertal her i Folketinget ikke ønsker at spørge befolkningen om denne her traktat – eller med andre ord ikke tør spørge befolkningen om denne her traktat, for sandheden er jo, at havde man fået et ja til euroen den 28. september sidste år, så havde man ganske givet turdet spørge befolkningen om Nicetraktaten. Men man er så ræd for, at den danske befolkning stemmer nej til det, man kommer med i EU-sammenhæng, at man ganske enkelt ikke ønsker at spørge den danske befolkning. Det er demokratisk helt uholdbart, og det er noget, som Dansk Folkeparti må tage kraftig afstand fra.

Jeg vil også lige nævne her specielt i forhold til Nicetraktaten, at man traktatfæster det her med, at man skal lave europæiske partier. Det er noget, vi har forsøgt under både udvalgsbehandlingen og gennem behandlingen her i Folketingssalen at få statsministerens nærmere vurdering af. Det er ikke lykkedes. Og det betyder, at på det her område ligesom på en række andre områder godkender Folketinget Nicetraktaten uden at have fået fyldestgørende svar fra regeringen.

Et andet område, jeg vil nævne i den sammenhæng, er, at udenrigsministeren under andenbehandlingen skabte tvivl om, hvornår det efter grundloven er påkrævet at have en folkeafstemning.

Udenrigsministeren sagde således, at Danmark ikke kunne tiltræde en egentlig forfatning i EU uden en folkeafstemning. Men det er jo et spørgsmål om, hvordan man internt i EU træffer beslutningerne. Og hvis man dér skal have en

folkeafstemning i Danmark, så forstår vi ikke, hvorfor vi ikke i forbindelse med Nicetraktaten, hvor man jo også laver afgørende om på arbejdsrytmen og den måde, man træffer beslutninger på i EU, skal have en folkeafstemning.

Vi føler altså ganske enkelt ikke, at det her lovforslag er grundigt nok bearbejdet. Vi føler, der er en lang række spørgsmål, vi ikke har fået ordentligt belyst og ordentligt svar på fra regeringen under udvalgsbehandlingen og her i Folketingssalen, og alene af den grund kan man jo ikke afgøre sådan et lovforslag her.

Når det skal til afstemning i dag og vedtages her inden sommerferien, så er det jo, fordi der er et flertal her i Folketinget, der sætter en særlig prestige i, at Danmark er det første land, der ratificerer Nicetraktaten. Vi synes ikke, at det burde være afgørende, og vi synes, det havde været langt vigtigere, at Folketinget havde haft en mere seriøs behandling af Nicetraktaten i stedet for det hastværk, der nu er tale om gennem forslaget her, som skal færdigbehandles i dag.

Dansk Folkeparti kan under ingen omstændigheder støtte lovforslaget.

Keld Albrechtsen (EL):

Når et flertal i Folketinget om lidt vedtager den danske godkendelse af Nicetraktaten uden at spørge befolkningen, er der tale om et brud med den demokratiske tradition, som blev grundlagt i 1986, da den daværende statsminister, Poul Schlüter, ønskede at bringe EF-pakken til folkeafstemning, også selv om et flertal i Folketinget dengang hævdede, at EF-pakken ikke indebar suverænitetsafgivelse i grundlovens forstand.

Man indførte altså i 1986 den demokratiske sædvane, at når der sker væsentlige ændringer i forholdet mellem Danmark og EU og væsentlige ændringer i de forudsætninger, som befolkningen har godkendt for EU-medlemskabet ved de foregående folkeafstemninger, skal befolkningen selvfølgelig spørges, om den kan acceptere, at det grundlag, som den har stemt om ved de foregående folkeafstemninger, skal ændres på meget væsentlige punkter.

Det, der faktisk sker i dag, er, at man ændrer det grundlag, som de foregående folkeafstemninger har hvilet på, uden at spørge befolkningen, og man smadrer den demokratiske tradition, som vi fik skabt i 1986.

Det stiller jo det meget alvorlige spørgsmål, som vi har forsøgt at få opklaret her i de seneste dage, men heller ikke har fået svar på – hr. Thulesen Dahl var inde på, at der er overordentlig